

Jenže tohle šílenství se šířilo.

Coby hrabě z Montegardu měl Elijah na církev jen omezený vliv. I tak ale mohl tomu dnešnímu masakru zabránit. Mohl se nenápadně vplížit do biskupova potemnělého sídla a tomu licoměrnému kokotovi, co čarodějnickým procesům předsedal, zlomit vaz. Jeho předčasný skon by však vyvolal řadu otázek a masám by ještě dodal na houževnatosti. Jeho místo by zakrátko zaujal někdo jiný, další ženy by našly smrt v plamenech a pozornost by se brzy přesunula směrem ke kamenným zdem hradu a jisté šlechtické rodině, která se jednou v noci zničehonic objevila a začala si panství nárokovat.

Do všech směrů by se začaly šířit pomluvy o jejich kacírství a zlotřilosti. Pak už by bylo jen otázkou času, než se před branami hradu shromáždí běsnící dav s vidlemi a meči, Elijah se Sofií budou muset utéct jako krysy z potápějící se lodi a někde jinde začít zase od začátku.

Tenhle vzorec dobře znal. V té či oné formě už ho totiž mnohokrát prožil.

A tak jen nečinně seděl v pohodlí svého hradu a naslouchal výkřikům žen upalovaných na hranici.

Sofie stanula po jeho boku a prstem mu z čela odsunula neposlušný pramínek vlasů. „Já už takhle nemohu dále žít, skrývat se ve stínech a vyčkávat na nevyhnutelnou smrt.“

„S fanatiky si nemusíš lámat hlavu, má lásko.“

„Adele si s nimi hlavu nelámala a podívej, jak dopadla,“ připomněla mu vážným hlasem osud své nejbližší přítelkyně. Přestěhovala se do Londýna a nad jejími spálenými ostatky Sofie truchlila loni na jaře. Vůbec mu to ale připomínat nemusela. Té noci nechala Sofie, vzteky rozpalená do ruda, celé opatství zodpovědné za Adelinu smrt i všechny jeho obyvatele jediným nepatrným škubnutím svého zápěstí lehnout popelem. Za všechny ty roky prožité na této Zemi ještě Elijah nikdy nebyl svědkem takové síly. Bylo to pro něj zároveň ohromující i děsivé.

Celou vyčerpanou ji rychle převezl přes průliv, než mohlo příliš mnoho svědků potvrdit, že ji vidělo na místě masakru. I tak ale byly poslední zprávy ze zahraničí znepokojivé. Vzývačský cech dobře věděl, že za tím

masakrem stála Sofie, a za to pro ni žádal přísný trest. Mezitím na ni lidé dál pořádali hony. Už teď byly za její zločin popraveny čtyři nevinné ženy, které se jí podobaly – ženě s vlasy v barvě pekelných plamenů.

Nemohl však Sofii vyčítat, že se za Adelinu smrt pomstila. Jako děti mezi školními hodinami pobíhaly v úzkých uličkách Paříže a v rané dospělosti tančily v ulicích, kde své milence okouzlovaly jak svou vnější krásou, tak bojovností. Sofiino srdce hořelo láskou a její oddanost byla neoblomná. Když ji však něco ranilo, její emoce pohltil pud sebezáchovy.

Elijah si povzdechl. „Adele nebyla dost opatrná. Já bych navíc nikdy nedopustil, aby se ti něco stalo.“

„Ale co čas? Dokážeš zastavit i ten?“ Sofie vždycky věděla, jaká slova použít, aby způsobila co nejpálčivější bolest. „Šílenství ke mně promlouvá i teď, zatímco spolu mluvíme. Nejsem si jistá, jak dlouho ještě vydržím mu neodpovídat.“

Ucukl a zahleděl se na majestátní dub na zahradě ve dvoře. Jeho listí bylo oděné do zlatavých podzimních odstínů a šustilo v lehkém vánku. Ve vzduchu byl cítit závan prvních mrazů. Ty měly dorazit během následujících čtrnácti dní, připravit strom o jeho půvab a přimět celou zemi ke spánku. Sofie to dlouhé, potemnělé roční období nesnášela, Elijaha podobné viditelné znaky toku času uklidňovaly.

Právě pod tím baldachýnem z listí měla být Sofie pohřbena, pokud by jim štěstěna nakonec nepřála, byť on sám by raději zvolil kryptu pod kaplí, kde by mohl její ostatky lépe střežit.

Bude vůbec žít dost dlouho na to, aby viděla napadnout první sních?

Bylo pro něj nepředstavitelné, že by ho od ní měla už brzy oddělit smrt. Nebylo jí ani třicet let a měla mladistvě zářivou pleť a dětskou hravost v žilách. On ale věděl, co bylo to šílenství, o kterém vyprávěla. Před lety už posedlo někoho podobného a z kdysi mocné elementálky udělalo jen neschopnou blábolící skořápku s řídkými vlasy bílými jako křída a nevidomýma očima. Zbytek života pak strávila ve vězení cechu a přeřikávala nesmyslné úvahy, které si písaři zaznamenali jako jakési proctví.